

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ
† Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444)
πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν ἀγίων ς'.

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων

Π^{Γα Nη} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Nη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

νε στησαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^{Γ 22}

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^{Δ 22} και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ην μου ^{Γ 22}

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^{Γ 22}

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

^Μ θην σφο ο δρα ^{Γ 22}

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Π 9}

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{Γ 22}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη} του ε ξο μο ^{Δ 22}

^Μ λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου ^{Γ 22}

Δ^{Γα} ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^{Δ 22} ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

^Μ τι σαν τι αν θρω ωπων το γε ε νος ^{Νη} με τα των α σω ^{Γ 22}

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω τηρ η
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εως ου αντα πο δω ως

μοι
Σταυ ρον υ πε μει νας σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Απο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρῖσμα ἅγιον, Ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου. Ὅμοια.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγματι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα.

Κυρίλλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦχος Πάσα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
 ε ρα ρ χων τς αρ χη η η γϑ ϑς πα τρι
 αρ χω ων τϑ ϑς α κραι αι μο ο ο ο νας και παμ
 φα εις φω στη η ρας τη η ης Οι οι οι κϑ ϑ με
 ε ε νης των εν νοι ων τϑ Χρι στϑ τϑ ϑς εκ
 φα α αν το ο ο ο ρας σου νελ θον τε ε ε ες ω
 φι ι λε ε ο ο ο ο ρ τοι πνευ μα τι κοι οι οι ο ις
 εγ κω μι ι ι ι ι ι οι ο ις αι νε ε ε
 σω ω μεν λε ε ε γο ον τε ες χαι αι αι αι αι
 ροις Α θα να σι ι ι ε ε πα τερ της α θα να σι
 α ας ε πω ω ω νυ υ υ υ με ο τον λη
 ρω ω δη Α α ρει ει ο ον κα θα περ λυ υ υ κον εκ
 σφεν δο νι σαστη ης ποιμνη ης τϑ Χρι ι στϑ τη ε λα
 στι κη σφεν δο ο ο νη των θε ο σο ο φω ω ω ν
 δογ μα α τω ω ω ω ν σϑ χαι αι αι αι αι ροις
 α α στη η η η ρ φα ει ει νο ο τα α α α τε της
 α ει Πα ρ θε νϑ υ υ περ μα α χε ο στε ντο ρι ως αυ

την Θε ε ο ο το κον εν με σω τσ εν Ε φε σω ι
 ε ρσ ς ς συλ λο ο ο γσ α να κη ρυ υ υ
 ξαςλα αμ πρω ω ω ω ω ω ω ω ως και τον
 Νε στο ρι ς λη ρη μα των κα α α θαι αι ρε τα παμ
 μα κα ρι ι στε Κυ υ υ υ υ υ υ Κυ υ υ
 ριλ λε ε ε ε ε ε ε χαι ρε τε θε ο λο γι ας
 πη η γη θε ο σο φι ας πο τα μοι οι οι α
 ε ε ε εν να α α οι και βρυσεις θει ει ει ας
 γνω ω σε ε ε ε ως α αλλ ω ω παν σο ο ο
 φοι πα τε ε ρε ες τρι σμα α κα α ρι ι ι ι στοι
 μη παυση τε προ σβε ε ε ε ευ ει ν Χρι στω ω ω ω
 τω Θε ε ω υ περ των πι στει και πο ο θω τε
 λσ ς ς οντων α α ει την ι ε ραν υ μων και σε
 βα σμι α αν πα νη η η γυ υ υ υ ριν

Καὶ νῦν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Κ^{Γα} ^{Νη} και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

^{Γα} ω ω ωνων α α μην ^Γ₂₂

Μ^{Νη} η τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ περ φυ σι ιν

^Μ θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε ^{Νη} Παρ ^{Πα} θε ε ε

^Μ νο ος υ ^{Γα} περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν ^Γ₂₂

^{Νη} και το θαυματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω σσα

^{Γα} ου ου δυ υ υ υ να α α ται ^{Νη} ^Γ₂₂ πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

^{Γα} γνη η α κα τα ληπτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος

^{Νη} τη ης κυ η σε ω ως ^Γ₂₂ ο που γαρ βου ου λε ται

^Μ θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα

^{Γα} α α ξις ^{Νη} ^Γ₂₂ δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα

^{Γα} του θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο

^{Νη} με θα σα ρ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε

του ου σωθη η ναιταςψυχα α α α ας η η μω ω
 ω ω

Ἔτερον.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω Σ

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μη τημεν ε ε γνω ω ω σθη ης υ περ φυ υ υ
 υ υ σιν θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α

αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

Μσαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη

ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο

ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ

η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τϛ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σϛ ϛ Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ϛ δυ υ υ

σιν ^Δ ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον ^{Ζ'} υ μνη μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον ^Δ και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον ^Θ α ξι ο ο ον σε ^Δ εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ^{Ζ'} Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η η η ην ο δι ι
 δ ο ο ο ο ο ο ο ο σμος ^Θ σε ε δο
 ξα α α ζει ^Δ

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Θ Δι - θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^Δ ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ^Θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο ^Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^Δ ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ^Θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

O Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ

* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(α' 8-11, 15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κτίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεῖς· Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμείσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον·

ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

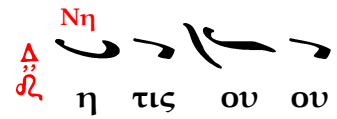
A^{Γα} ^{Νη} ^Μ ^Ϛ ^Ϛ
νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
^{Νη} ^{Γα}
και συ νη γειρας τους αν θρω πς συντη σαρ κι σου Κυ ρι
^Ϛ ^Ϛ
ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

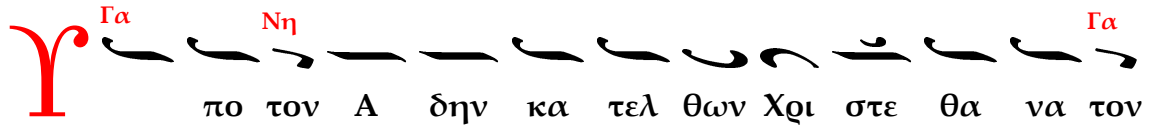
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

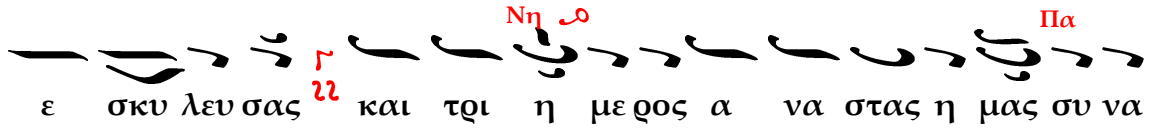
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη} ^{Γα} ^Ϛ ^Ϛ
και πε ρι ε ζω σα το

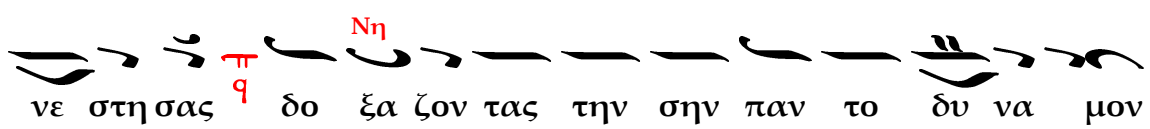
T^{Γα} ^{Νη} ^Ϛ ^Ϛ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
^{Γα} ^{Νη} ^Ϛ ^Ϛ
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
^Ϛ ^{Πα} ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^{Νη}
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ ^Ϛ
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
^{Γα} ^Ϛ ^Ϛ
με νος και το με γα ε ε λε ε ος

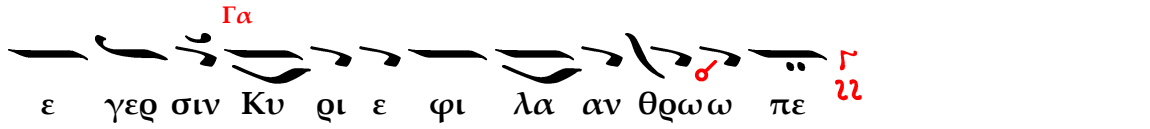
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

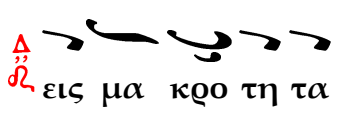
 σα λευ θη σε ται

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον

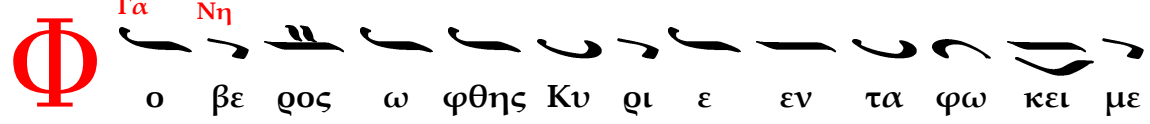
ε σκυ λευ σας και τρι η μερος α να στας η μας συ να

νε στησας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον

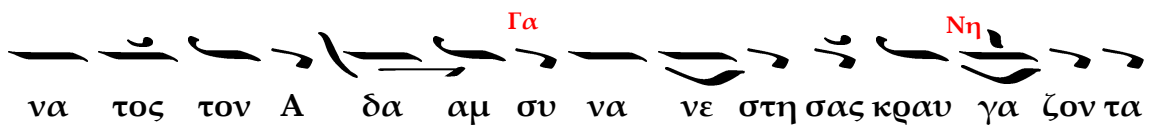
ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

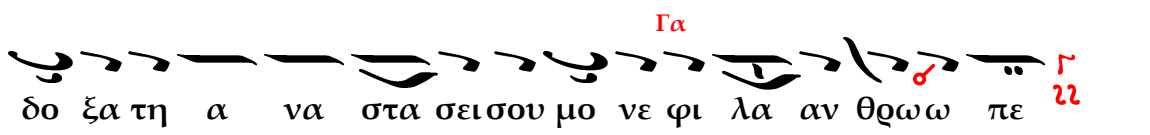
Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εις μα κρο τη τα

 η με ρων

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

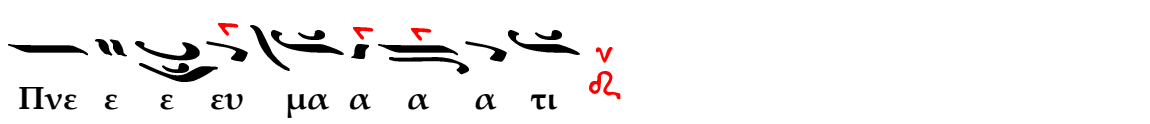
νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

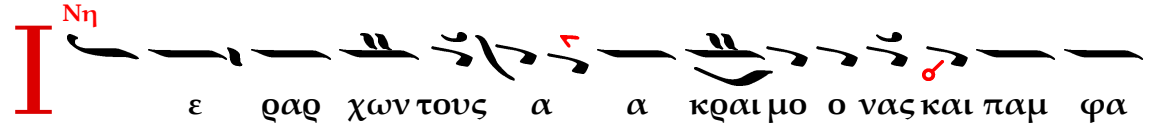
να τος τον Α δα αμ συ να νε στησας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ι ε ρα ρ χων τους α α κραι μο ο νας και παμ φα

εις φω ω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης
 εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Α θα να σι
 ον συν τω Κυ υ ρι ι ι λ λω και Χρι στω εκ βο η
 η σω μεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευ σπλαγ
 χνε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου τω ω
 ω ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις
 των Δι δα α α σκα α α λων α α φε σι
 ιν α μαρ τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε
 ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Α νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε η τον Θε
 ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου
 ου ου σα α σα α αρ κι Μη τηρ Θε ου ου ου
 του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι στου σων ι κε των πα

ρα α α κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω ω ω
 ω με η πα σι χο ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι
 σμο ο ον τω ων πται αι σμα α α α των νυν τας η μων
 ι κε ε ε σι ι ι ας προ σδε ε ε ε χο ο με
 ε ε νη δυ σω ω ω ω ω ω ω ω ω πει ει
 σω θη η η η ναι πα α αν τα ας η η η
 μα α α ας

Καὶ σύντομον.

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φραστως
 συλλα βου ου σα σα ρκι μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
 στσ των οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
 με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται
 σμα των νυν τας η μων ι κε σι ι ας προ σδε χο με
 ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥοδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Κ^{νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νη^ο νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον^{π ρ} των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Ε ρ γοις λα αμ ψαν τες ορ θο δο ξι ας πα σαν
 σβε ε σαν τες κα κο δο ξι αν νι κη ται τρο παι
 ο φο ο ροι γε ε γο να α τε τη ευ σε βει α τα πα
 α ντα πλ η τι σαν τες την Εκ κλη σι αν με γα α λω σκο ο
 σμη σα αν τες α ξι ως ευ ρα τε Χρι στον τον Θε ον
 δω ρ θ μενον πα α σι το με γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

ως φι λαν θρω πο ο ος
Nη Γα Γ
* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *